

Nyt. Og hvad er saa Følgen blevet? Det er blevet den, at vi have faaet en Halvhed i Underviisningen, der nu dybt føles af Disciplene; de faae ikke ved deres Skoleunderviisning, saaledes som det dog tidligere tilbeels var Tilfældet, det rette Blik for den klassiske Poesies og Kunsts Høihed og Skønhed, og de faae heller ikke til Erstatning derfor — hvis det kan kaldes en Erstatning — en tilstrækkelig Indsigt i den moderne Videnskabs rige Erfaring og praktiske Nytte. Ingen af Delene; de faade en Stump af hvert, hvad der medfører en Forvirring, som virker skadelig paa de Fleste. Jeg skal endnu, førend jeg gaaer ind paa Sagen, tillade mig en eneste Bemærkning imod den ærede Interpellant. Han anførte forskjellige Autoriteter. Disse Autoriteter har jeg i en vis Henseende ikke til Hensigt at bestride — slet ikke — den ene af de Mænd, der ere omtalte, er en Mænd, for hvem jeg nærer den allerdybeste Hviagtelse, baade som Menneske og som Videnskabsmand; — men der er den Mangel ved dem, at ingen af dem er Skolemand. Jeg har hørt Forelæsningen af en af dem, og jeg har forstaaet, hvorledes han har kunnet komme til det Resultat, han er kommen til, og at han kun kunde komme til det, fordi han ikke var Skolemand; han kjendte ikke de Vanskeligheder, der vare at overvinde. (Koføed: Overlærer Lund). Jeg vil nødig saaledes indlade mig paa Personligheder, jeg skal indskrænke mig til at omtale to af de nævnte Mænd, af hvilke den ene er død og den anden en høitaget Videnskabsmand. — Den ærede Interpellant sagde, at der er Noget, som skal og maa ind, og at det for det Første er Svensk og for det Andet Oldnordisk eller, som det i daglig Tale kaldes, Islandsk, og som jeg ogsaa vil kalde det af Taknemmelighed imod Iskenderne; thi uden dem havde vi nu ikke havt denne Litteratur. Om Svensk blev der sagt af ham, at det kan læres paa 20 Timer; lad det i Guds Navn skee, det kan ikke skade, men jeg vilde helst have, at det lærtes udenfor Skolen. Det er min Overbeviisning, at enhver Dreng, hvem det ligger paa Hjerte, vil kunne lære sig det selv; men lad os endelig ikke falde paa at lære ham det i 80 Quarterer; thi Afveglingen er stor nok i Skolerne. Der skal læ-

ses 6—7 forskjellige Videnskaber om Dagen; fra Religion gaaer man til Geometri, saa til Latin og saa til Græsk. Det kan være vanskeligt nok, som det er, lad os blot ikke faae yderligere Forvirring deri. Naar denne Fremgangsmaaade først kommer ind, kan det blive vanskeligt at faae den ud igjent; giber man først kvarteesviis Underviisning i eet Fag, vil det maaskee i Tidens Løb blive Tilfældet i flere af de forskjellige Ting, der læres. Jeg troer heller ikke, at der er videre Nød paaferde i den Retning, jeg troer, at Enhver, der vil sætte sig ind i de rige Skatte, som den svenske Litteratur magtelig har, vil kunne gjøre det med ringe Arbejde. Saaledes have vi maatte gjøre det i vor Skoletid. Vi lærte ikke Svensk, og jeg kjender mange af mine Jevnaldrende, der have sat sig ind i den svenske Litteratur. Nu komme vi til Oldnordisk — — — ja, den ærede Interpellant gjorde en Gebærde, der var tvivlende, men jeg troer ikke, at han vil nægte mig Kjærlighed til Oldnordisk. Jeg har i en lang Række af Aar bidraget, hvad jeg har kunnet, til at udbrede Kundskab til Oldnordisk i Njøbenhavn. Men naar der blev sagt om Oldnordisk, at det kunde indtage Pladsen for den klassiske, Dannelsen, for Latin og Græsk, at Studenterne eller hvad de nu skulle kaldes, istedetfor at kjende Homer, Herodot, Cicero og Horats — hvormed den ærede Interpellant meget rigtig bemærkede, at han kun kjendte dem af Navn — skulde have Kjendskab til Edda og Snorre Sturleson, saa er der paa en Maaade noget aldeles Sandt i, hvad han der sagde. Efter min Formening har der ikke været i Middelalderen en større Historieforfatter end Snorre Sturleson; hvad Eddaen angaaer, skal jeg ikke tale videre herom, hvorvel jeg ogsaa skatter den høit. Men jeg maa dog gjøre den ærede Interpellant opmærksom paa, at det heller ikke forlanges af Røgenfomhelst, at han skal læse Middelalderens Forfattere, selv ikke de bedste af dem, som Wilhelm af Malmesbury, Matthæus Parisiensis eller hvem man ellers vil nævne. Man lader dem derimod læse Herodot, Thukydides og Polybios, og jeg skal sige den ærede Rigsdagsmand, hvorfor man gjør det. Snorre Sturleson er, individuelt taget, hyppelig, men det Stof, han har behandlet, har